

ร่าง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน พ.ศ.

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่พ.ศ. ๒๕๖.....

เป็นปีที่ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน” หมายความว่า ระบบการผลิตทางการเกษตร การแปรรูป การจัดจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร และหมายความรวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของเกษตรกร การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางเกษตรกรรม ที่คำนึงและรักษาไว้ซึ่งระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างความสมดุลความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค ตามศาสตร์พระราชา และแนวของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งพัฒนาสถาบันทางสังคมของชุมชนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่เข้มแข็งและยั่งยืน เช่น วนเกษตร เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ ไร่หมุนเวียน การเกษตรตามวัฒนธรรมประเพณีที่มีลักษณะเป็นการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน หรือรูปแบบอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“เกษตรกรรม” หมายความว่า การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยง การอนุบาล พืชหรือสัตว์อันเกิดจากการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และกิจการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนกำหนด

“เกษตรกร” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้จากระบบการผลิตทางการเกษตร หรือได้ลงทุนในระบบการผลิตทางการเกษตรตามระเบียบที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนกำหนด

“สถาบันเกษตรกร” หมายความว่า องค์กรหรือกลุ่มที่เกิดจากการรวมตัวกันของเกษตรกร ทั้งที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคล

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันโดยมีผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุนกัน หรือทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมายและศีลธรรมร่วมกัน หรือดำเนินการอื่นอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีระบบบริหารจัดการและการแสดงเจตนาแทนกลุ่มได้

“องค์กรชุมชน” หมายความว่า องค์กรซึ่งเป็นการรวมของชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ทั้งนี้ ไม่ว่าประชาชนจะจัดตั้งกันขึ้นเองหรือโดยการแนะนำหรือสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐ เอกชน หรือองค์กรพัฒนาเอกชน

“สมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน” หมายความว่า กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเรียนรู้ร่วมกัน อย่างสมานฉันท์ การประชุมปรึกษาหารือร่วมกันอย่างต่อเนื่องระหว่างเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ประชาชน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การพัฒนากิจกรรม แผนงาน โครงการต่างๆ ร่วมกัน การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสาธารณะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน การพัฒนาระบบสวัสดิการและคุณภาพชีวิตของเกษตรกร รวมถึงตลอดถึงการติดตามในขั้นตอนต่างๆ เพื่อนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

“สินค้าเกษตร” หมายความว่า ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการเกษตรกรรม และผลพลอยได้ของผลผลิตหรือจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการสนับสนุน ช่วยเหลือเกษตรกรในการทำการเกษตร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ยั่งยืน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มีขึ้นเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน รวมถึงมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรกรรมที่เข้มแข็ง สมดุล และยั่งยืน ในทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามแนวของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อทำเกษตรกรรมที่เข้มแข็งและยั่งยืน

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดระบบการผลิตทางการเกษตรที่มีความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหาร ความมั่นคงและความปลอดภัยในกระบวนการผลิต การแปรรูป ทั้งต่อเกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคด้วยการส่งเสริมการใช้สารธรรมชาติทางการเกษตรในการผลิตและยุติการใช้ สารเคมี การส่งเสริมระบบการตลาดสินค้าอาหารเกษตรปลอดภัย การส่งเสริมการฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและสัตว์ในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา การสร้างนวัตกรรม การถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับเกษตรกรรมยั่งยืน รวมถึงตลอดถึงการส่งเสริมการศึกษาในระบบและการเรียนรู้ ตลอดชีวิตโดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ องค์กรทางศาสนา หรือ องค์กรสาธารณณะทางการศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ว่าด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้แก่นักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไป

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนจิตสำนึกในการทำเกษตรกรรมยั่งยืนและความรับผิดชอบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการร่วมกลุ่มและพัฒนาเป็นเครือข่ายของสมาชิก เกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดนโยบาย การป้องกันปัญหาที่เกิดจากการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม

และวัฒนธรรมที่จะมีผลกระทบต่อระบบการผลิตและการดำรงวิถีชีวิตของเกษตรกรมัยยั่งยืน รวมถึงตลอดถึง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเขตพื้นที่และการฟื้นฟูระบบนิเวศน์ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ภาคประชาสังคม และสมาชิกเกษตรกรมัยยั่งยืนริเริ่มดำเนินการต่างๆให้เป็นไปตามแนวนโยบายและแผน ระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรมัยยั่งยืน ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ภาคประชาสังคม และสมาชิกเกษตรกรมัยยั่งยืนเข้าไปร่วมกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อการป้องกัน ฟื้นฟู การอนุรักษ์ การคงไว้ซึ่งพื้นที่ที่เป็นเขตรบบเกษตรกรมัยยั่งยืน การคุ้มครองพื้นที่หรือระบบนิเวศน์ต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อระบบเกษตรกรมัยยั่งยืน

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร ภาคประชาสังคม และสมาชิกเกษตรกรมัยยั่งยืนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรทางธุรกิจภาคเอกชน เพื่อริเริ่ม พัฒนา ก่อตั้งระบบการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรจากระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน การพัฒนาระบบการขนส่ง การพัฒนาระบบคุณภาพสินค้าเกษตรจากระบบ เกษตรกรรม ยั่งยืน

มาตรา ๖ เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรมัยยั่งยืนเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบ เกษตรกรรมยั่งยืนขึ้นตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

การจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรมัยยั่งยืนต้องให้ความสำคัญต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของเกษตรกรในระดับต่างๆ และให้คณะกรรมการนำ ข้อเสนอจากสมาชิกเกษตรกรมัยยั่งยืนในระดับชาติมาพิจารณาประกอบเป็นสาระสำคัญในการจัดทำนโยบาย และแผนว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรมัยยั่งยืนเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

เมื่อมีการประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบ เกษตรกรรมยั่งยืนแล้วให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการ และแผนงบประมาณ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว

มาตรา ๗ การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรมัยยั่งยืน อาจดำเนินการด้วยมาตรการ หรือวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายวิธีร่วมกัน มีดังต่อไปนี้

(๑) การให้เงินช่วยเหลือ การจัดเงินอุดหนุน หรือการจัดการให้มีการเข้าถึงแหล่งสินเชื่อ ในการทำระบบเกษตรกรมัยยั่งยืน

(๒) การใช้มาตรการทางสิทธิประโยชน์ทางภาษี รวมถึงการใช้มาตรการทางสังคม เพื่อสนับสนุนมาตรการอื่นๆ

- (๓) การถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเกี่ยวกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๔) การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และติดตามผล
การฝึกอบรม
- (๕) การให้เงินอุดหนุนในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๖) การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายตามที่ผู้ขอรับการส่งเสริมร้องขอ
- (๗) การให้คำปรึกษากับเกษตรกรในเรื่องเกี่ยวกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๘) การจัดสรรเงินทุนสนับสนุนการดำเนินงานต่างๆของสมาชิกเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๙) การกำหนดเขตระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และกำหนดมาตรการเพื่อรักษาหรือคุ้มครอง
พื้นที่สำหรับส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๑๐) การใช้เงินกองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ชุมชน
องค์กรชุมชน องค์กรภาคประชาสังคม และสมาชิกเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- (๑๑) การวิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบ วิธีการและเงื่อนไขในการส่งเสริม
และสนับสนุน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลผู้มีสิทธิขอรับการส่งเสริม
และสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบของระบบเกษตรกรรมยั่งยืนที่มีสิทธิได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนภายใต้
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามลักษณะ ประเภท ชนิด ปริมาณ ขนาด หรือหลักเกณฑ์อื่นใดตามที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการรักษาไว้ซึ่งพื้นที่ที่เคยได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นพื้นที่
ที่มีระบบการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนแล้วแต่ไม่มีเกษตรกรใช้ทำประโยชน์การเกษตรต่อไป
ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวและจัดให้เกษตรกรที่ประสงค์จะเข้า
ใช้ประโยชน์ตามแนวทางของระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ในกรณีที่พื้นที่ตามความในวรรคก่อนเป็นพื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลและ
มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาไว้ซึ่งพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนต่อไป ภายใต้
บทบัญญัติแห่งกฎหมายคณะกรรมการอาจดำเนินการเช่าระยะยาว จัดซื้อ เวนคืน หรือดำเนินการอย่างใดๆ
เพื่อให้สามารถรักษาไว้ซึ่งพื้นที่สำหรับการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนต่อไป

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ให้สำนักงานดำเนินรับและพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การพิจารณาอนุมัติคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงแผนพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ ความเป็นธรรมทางสังคมและระบบนิเวศน์

มาตรา ๑๐ เมื่อสำนักงานได้อนุมัติคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอรายใดแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มามีมติ พร้อมด้วยเงื่อนไขต่างๆที่ผู้ยื่นคำขอต้องปฏิบัติ

หมวด ๒

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผู้แทนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมยั่งยืนจำนวนหกคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ผู้แทนหอการค้าแห่งประเทศไทยในสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมระยะเวลาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในสาขาเกษตรกรรมยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุ้มครองผู้บริโภค เศรษฐศาสตร์หรือบริหารธุรกิจ สาธารณสุข หรือในสาขาอื่นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนจำนวนห้าคน

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามความในวรรคก่อนต้องประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขาเกษตรกรรมยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม มาตรา ๑๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหาผู้แทนเกษตรกร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในพรรคการเมือง

(๕) ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมา ยังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งมีจำนวนเก้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนของอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวนสามคน

(๓) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ไม่น้อยกว่าห้าปี ในด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือด้านคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนห้าคน

กรรมการสรรหาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ และต้องเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับธุรกิจของตนในช่วงสองปีที่ผ่านมาให้สาธารณชนทราบด้วย

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา
การคัดเลือกผู้แทนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้ สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ให้กรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานตามที่รัฐมนตรี
กำหนด

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
ของพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกระเบียบ ประกาศ และกำกับดูแลกระบวนการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา
ระบบ เกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติตามระเบียบหรือประกาศ
ดังกล่าว

(๓) เสนอตราหรือแก้ไขกฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบ
เกษตรกรรมยั่งยืน ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ

(๔) จัดทำนโยบายและแผนว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
ตามมาตรา ๖ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) จัดให้มีสมาชิกเกษตรกรรมยั่งยืน และสนับสนุนในการจัดให้มีสมาชิกเกษตรกรรม
ยั่งยืนเฉพาะพื้นที่ หรือสมาชิกเกษตรกรรมยั่งยืนเฉพาะประเด็น

(๖) ส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนระดับชุมชนให้สอดคล้องกับแนวทาง
การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนระดับประเทศ

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อผลักดันให้เกิด
การพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๘) พิจารณาให้การสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐและเอกชน
ที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๙) ออกระเบียบหรือประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการใช้จ่ายเงิน
ที่ได้รับการจัดสรรจากกองทุนหรือแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์กองทุน หรือการกำหนด
เงื่อนไขและวิธีการ รวมตลอดถึงมาตรการต่างๆ ที่เป็นการจูงใจหรือกำหนดหน้าที่ของผู้ที่ได้รับ

การสนับสนุนเงินหรืองบประมาณจากกองทุนเพื่อให้บรรลุตามแผนงานโครงการในการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๑๐) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ในด้านการจัดหาที่ดิน การเช่าที่ดิน การรักษาไว้ซึ่งที่ดินหรือพื้นที่ที่เหมาะสมในการพัฒนาเป็นระบบเกษตรกรรมยั่งยืน การถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม การเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งทุน การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน การจัดหาตลาดในการจำหน่ายสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การคุ้มครองสินค้าเกษตรที่ได้รับการขึ้นเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตาม (๔) ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๖ เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งใหม่ภายในหกสิบวัน

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าไม่มีประธานกรรมการหรือประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม

ในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

.....

มาตรา ๒๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนต้องมีเป้าหมายและแนวทางอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดปรัชญาของระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เป้าหมายและระยะเวลาในการดำเนินการตามแผน จำนวนพื้นที่ในการดำเนินการตามนโยบายและแผน กลไกและวิธีการที่ทันสมัย และการเข้ามามีส่วนร่วมของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชนในการนำแผนไปปฏิบัติ ระบบการติดตามประเมินผล และตัวชี้วัดที่มีประสิทธิผล

(๒) การดำเนินการและการพัฒนาให้เกษตรกรในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนมีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติใดๆที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการผลิตภายใต้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน มีความรู้ความสามารถในการวางแผน การจัดการการผลิต การจำหน่าย การแปรรูป

การจัดการระบบตลาด การเป็นผู้ประกอบการในกิจการทางการเกษตร การคุ้มครองผู้บริโภค การรวมกลุ่ม และการพัฒนาระบบสวัสดิการของกลุ่มเกษตรกร

(๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งหลายที่จำเป็นในการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เช่น ที่ดิน แหล่งน้ำ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เมล็ดพันธุ์ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ตัวอ่อน เชื้อพันธุ์ สารธรรมชาติทางการเกษตรที่เป็นปัจจัยในการผลิต การค้นคว้าการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางการเกษตร ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประโยชน์ ของประชาชน

(๔) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรภายใต้ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนมีการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเกษตรกรรมยั่งยืน

(๕) การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิต มาตรฐานสินค้าการเกษตร ที่ปลอดภัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและการประเมินผลที่ดี มีหลักประกันที่ดีในการตรวจสอบ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ของประชาชน อย่างเท่าเทียม ทัวถึง และเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๖) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องและระบบ การให้บริการในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน รวมถึงถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้วิสาหกิจเพื่อสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบเกษตรกรรม ยั่งยืน

(๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคน การพัฒนาผู้นำเกษตรกรให้เกิด ความพร้อมและมีความรู้ในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๘) การพัฒนาระบบสารสนเทศ ข้อมูลและฐานข้อมูลต่างๆที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนา ระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าถึง ร่วมพัฒนาและใช้ประโยชน์จากระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูลต่างๆ

(๙) การส่งเสริมและพัฒนาระบบงานวิจัยทั้งหลายที่มีส่วนสนับสนุนระบบเกษตรกรรมยั่งยืน รวมถึงถึงการบริหารจัดการความรู้ รวมทั้งการส่งเสริมเพื่อให้มีระบบที่เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้ และให้บริการข้อมูลที่ทันสมัย

หมวด ๔

สมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน

มาตรา ๒๔ การจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน หรือ การสนับสนุนให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน รวมตัวกันเพื่อจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้บริโภค กลุ่มเกษตรกรในระดับภูมิภาคและในระดับจังหวัด รวมถึงความครอบคลุมถึงเกษตรกรในระบบเกษตรกรรม ยั่งยืนในรูปแบบต่างๆ

ในกรณีที่สมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนตามวรรคหนึ่ง มีข้อเสนอให้หน่วยงานของรัฐ นำไปปฏิบัติหรือนำไปพิจารณาประกอบในการกำหนดนโยบาย ให้เสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณา ดำเนินการให้บรรลุผลตามควรแก่กรณีต่อไป

ในกรณีที่มีการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนในระดับภูมิภาค หรือ ในระดับจังหวัด เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน ที่รวมตัวกันเป็นสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนอาจจัดทำข้อเสนอใดๆ หรือ แนวทางการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะในระดับภูมิภาคหรือในระดับจังหวัด เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และหรือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำข้อเสนอหรือแนวทางการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนบูรณาการเข้าไปในแผนพัฒนาจังหวัด หรือกลุ่มจังหวัด หรือแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการนำแผนพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไปปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อเสนอหรือแนวแผน ตามวรรคสี่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติโดยการเข้ามามีส่วนร่วมของ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน ที่รวมตัวกันเป็นสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการ จัดให้มีสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนในระดับชาติอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๒๖ ในการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน ให้คณะกรรมการ แต่งตั้งคณะกรรมการ จัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่คณะกรรมการกำหนด

กรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐและผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทน หน่วยงานของรัฐในอัตราส่วนที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐจะต้องมี จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนกรรมการตามวรรคหนึ่ง

ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเกี่ยวกับการจัดประชุมและหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

ในกรณีที่ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ชุมชน องค์กรชุมชน รวมตัวกันเพื่อจัดให้มีการประชุมสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนในระดับภูมิภาค หรือ ในระดับจังหวัด ในนามความในพรรคหนึ่งมาใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน มีหน้าที่ในการจัดการประชุมสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน กำหนดวัน เวลาและสถานที่ในการประชุม ซึ่งต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันประชุม

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะเข้าร่วมสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนในการประชุมครั้งใด ให้สมัครลงทะเบียนสำหรับการประชุมครั้งนั้นต่อเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน กำหนดตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนกำหนด

นอกจากผู้ลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน จะกำหนดให้เชิญบุคคล ผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรภาคเอกชนตามที่เห็นสมควรมาร่วมประชุมด้วยก็ได้

หมวด ๕

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

มาตรา ๒๙ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในสังกัดสำนักปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน และให้มีรองผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานรองจากผู้อำนวยการก็ได้

ให้สำนักงานมีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ในกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้สำนักงานตามวรรคหนึ่ง มีพนักงานและลูกจ้างตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงาน รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านเกษตรกรรมยั่งยืนของประเทศ และจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี

(๒) เสนอข้อมูลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนต่อคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๓) รวบรวมและวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับเกษตรกรรมยั่งยืนเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคณะรัฐมนตรี

(๔) ดำเนินการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืน และการให้การสนับสนุนการจัดสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนเฉพาะพื้นที่ และสมัชชาเกษตรกรรมยั่งยืนเฉพาะประเด็น

(๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการและเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(๖) ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ให้สำนักงาน มีผู้อำนวยการคนหนึ่ง

ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีในการแต่งตั้งผู้มีอำนาจในการสรรหา ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการสรรหา

(๓) มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนมาไม่น้อยกว่า 10 ปี

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

(๕) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๔ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการให้แล้วเสร็จภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ
โดยตำแหน่งไปพลางก่อนจนกว่ารัฐมนตรีจะแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ ในวาระเริ่มแรกเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรี
พิจารณาดำเนินการจัดสรรเงินจากกองทุนต่างๆที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อมา
สนับสนุนการจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา๗/๓
มาตรา ๗๕ ประกอบกับ มาตรา ๖๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ
และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ
องค์การสหประชาชาติ หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ที่ประเทศไทยมีข้อผูกพัน ประกอบกับ
ระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นวิถีเกษตรกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการฟื้นฟู
ทรัพยากรธรรมชาติ และดำรงรักษาไว้ซึ่งความสมดุลของระบบนิเวศและสภาพแวดล้อม ตลอดจนสร้าง
ความมั่นคงด้านอาหาร ให้กับเกษตรกรและสังคมไทย การพัฒนาและส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
จำเป็นต้องอาศัยการทำงานในเชิงระบบเป็นองค์รวมและต่อเนื่อง ตลอดจนต้องกำหนดนโยบายและแผน
การพัฒนามาจากการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง และเพื่อให้เกิดระบบและกลไกที่มีประสิทธิภาพ
ในการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในทุกระดับ และทุกภาคส่วน ดังนั้นเพื่อให้มีกลไกที่เอื้อ

ต่อการพัฒนาและส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืนและเพื่อแปลงนโยบายด้านเกษตรกรรมยั่งยืนไปสู่
การปฏิบัติที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และนิเวศน์ของแต่ละชุมชนจึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้